

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Radomska-Stęplewska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej W. R. reprezentowanej przez matkę J. D.

przeciwko D. R.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 23 maja 2022 r.

sygn. akt III RC 83/22

oddala apelację.

Małgorzata Radomska - Stęplewska

UZASADNIENIE

Małoletnia W. R., działająca przez matkę J. D. wniosła o zasądzenie alimentów od pozwanego ojca D. R. w wysokości 650zł miesięcznie w miejsce alimentów w kwocie 50 zł miesięcznie ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Pile w dniu 24 kwietnia 2013 r. w sprawie III RC 89/13, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek raty. Podniosła, iż małoletnia leczy się u okulisty, neurologa i endokrynologa, matka małoletniej pracuje zarabiając najniższe wynagrodzenie, natomiast alimenty ustalono, gdy małoletnia była umieszczona jeszcze w rodzinie zastępczej, a pozwany oprócz renty uzyskuje dochody z pracy za granicą.

Pozwany proponował alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie, podnosząc, iż oprócz renty rolniczej nie ma innego źródła dochodu oraz też się leczy specjalistycznie.

Wyrokiem z dnia 23 maja 2022 r. w sprawie III RC 83/22 Sąd Rejonowy w Pile:

1. zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki rentę alimentacyjną w wysokości 600 zł miesięcznie, płatną do rąk matki J. D. do 10 –go dnia każdego miesiąca z góry, począwszy od 16 marca 2022 r., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności rat wymagalnych po dniu 10 czerwca 2022 r. - w miejsce renty alimentacyjnej w kwocie 50 zł ustalonej w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Pile w dniu 24 kwietnia 2013 r. w sprawie III RC 89/13;

2. w pozostałym zakresie powództwo oddalił;

3. kosztami postępowania obciążył pozwanego i nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pile 400 zł tytułem kosztów sądowych;

4. wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części zasądzającej rentę alimentacyjną powyżej 300 zł miesięcznie.

Zaskarżonemu wyrokowi apelujący zarzucił:

1. naruszenie art. 135 §1 i 2 k.r.o. polegające na niewłaściwej wykładni i zastosowaniu tych przepisów w zakresie, w jakim Sąd ocenił możliwości zarobkowe pozwanego,

2. naruszenie art. 138 k.r.o. polegające na jego niewłaściwej wykładni i zastosowaniu przez przyjęcie, że nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie renty alimentacyjnej do kwoty 600 zł miesięcznie.

Wskazując na powyższe, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki renty alimentacyjnej w wysokości 300 zł miesięcznie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się niezasadna.

Sąd Odwoławczy przyjął ustalenia faktyczne i poglądy prawne Sądu I instancji, zawarte w pisemnym uzasadnieniu wyroku jako własne. Sąd Rejonowy prawidłowo i wyczerpująco ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, jak również wszechstronnie rozważył zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, a dokonana jego ocena jest zgodna z zasadami logiki, doświadczenia życiowego i korzysta z ochrony przewidzianej w art. 233§1 k.p.c.

Na etapie postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy ustalił, że orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy KRUS z dnia 12 maja 2022 r. pozwany został uznany za okresowo całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym - nadal do maja 2024 r. (k.48 akt).

Pozwany w uzasadnieniu apelacji wskazał, że zgadza się z ustaleniami Sądu I instancji dotyczącymi kosztów utrzymania małoletniej powódki, jej rodziców oraz możliwości zarobkowych matki powódki. Zdaniem apelującego, Sąd Rejonowy nieprawidłowo ocenił jedynie możliwości zarobkowe pozwanego, przyjmując, że jest on osobą częściowo zdolną do pracy, podczas gdy z treści orzeczenia lekarza KRUS z 12 maja 2022 r. wynika, że jest całkowicie niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy nie podzielił powyższego zarzutu apelacji. Podkreślić bowiem trzeba, że z dołączonego do apelacji orzeczenia lekarza rzeczoznawcy KRUS z dnia 12 maja 2022 r. wynika, że pozwany został uznany za okresowo całkowicie niezdolnego do pracy do maja 2024 r. jedynie w gospodarstwie rolnym. Tymczasem pozwany jest z zawodu mechanikiem samochodowym, a więc ma możliwość pracy choćby dorywczej w tym zawodzie, ewentualnie jako pracownik niewykwalifikowany. Z informacji uzyskanej z PUP w P. z dnia 19 maja 2022 r. (k. 31akt) wynika, że urząd ten dysponuje ofertami pracy dla osób z takimi kwalifikacjami i bez kwalifikacji, a więc pozwany ma realną możliwość uzyskania dodatkowych dochodów oprócz renty rolniczej. Biorąc nadto pod uwagę, że obecnie ma na utrzymaniu jedynie powódkę, gdyż odpadł jego obowiązek alimentacyjny wobec syna, Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że pozwany posiada możliwości zarobkowe na takim poziomie, że zasądzona renta alimentacyjna mieści się w ich granicach.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną.

Małgorzata Radomska-Stęplewska